

نخستین روزهای داعش

حمله به عراق، در ۴ ژوئن ۲۰۱۴ با ورود داعش و حامیان غربی آن به شمال عراق، آغاز شد. درگیری نیروهای دولتی عراق و تکفیری‌ها، به‌شکل محدودتری از دسامبر ۲۰۱۳ آغاز شده بود.

حمله به شمال عراق با تهاجم داعش به سامرا و اشغال چندین شهر در ۴ ژوئن آغاز و با تصرف

هاشم الحیدری

معاون فرهنگی الحشدالشعبی

- حاج آقا بفرمایید وجود

الحشد الشعبی را چقدر در حوزه امنیت عراق و خنثی‌سازی اقدامات علیه این کشور مهم و مؤثر می‌دانید؟

الحشد الشعبی پس از سقوط موصل شهر بزرگ عراق به دست داعش و صدور فتوای آیت‌الله سیستانی – مرجع اعلای عراق – تشکیل شد وثابت شد که الحشد نیرویی بی‌بدیل است. برخی می‌گویند چرا الحشد الشعبی تشکیل شد؟ ارتش و نیروهای اطلاعاتی و امنیتی کجا بودند؟ وقتی موصل ساقط شد دل‌های عراقی‌ها لرزید. داعش وحشیانه و شدید عمل می‌کرد. آن زمان برخی گروه‌های ارتش فرار کردند. آیت‌الله سیستانی وقتی دیدند در مقابل داعش نیروی امنیتی وجود ندارد، به جوانان و مردان عراقی فتوای جهاد دادند. به‌دلیل اینکه ارتش قوی نبود، الحشدالشعبی به‌دستور نخست‌وزیر آن زمان و باکمک و حمایت حضرت امام خامنه‌ای به‌عنوان ولی فقیه و حضور سردار سلیمانی تشکیل شد. آن‌ها که اهل تعقل و تفکر هستند الحشد را یک ضرورت در عراق می‌دانند. پس از سه چهار سال مقابله با داعش، تکفیری‌ها هنوز صددرصد متلاشی نشده‌اند و به تعبیر نخست‌وزیر سابق آقای العبادی فقط ۵ هزار انتحاری سعودی خودشان را منفجر کرده‌اند، غیر از انتحاری‌های چین و یالکان. بعضی‌ها دوباره زنده شده‌اند. به‌خصوص پس از شهادت حاج قاسم و شهید ابومهدی وضع امنیتی از این جهت ضعیف‌تر شده است. حتی اختلافات سیاسی بین رهبران شیعه و رهبران سنی و کردها و شیعه پیچیدگی‌های سیاسی و بن‌بست‌های سیاسی شدیدی بر وضع امنیتی عراق گذاشته است. حکومت هم قوی نیست. گفته می‌شود نخست‌وزیر و برخی مسئولان ارشد با آمریکا مرتبط اند و این یعنی ضعف امنیتی هنوز وجود دارد. دولت، منتخب مستقیم مردم نیست، بلکه پس از کناره‌گیری عادل عبدالمهدی به‌شکل توافقی روی کار آمد. پس از انتخابات هم گروه‌های سیاسی هنوز به توافق نرسیده‌اند. همه این شرایط به‌ضعف وضع امنیتی منجر شده‌است. پس نیاز به الحشدالشعبی برای بهبود وضع امنیتی عراق هنوز وجود دارد.

■ **این روزها ترکیه تجاوزات آشکاری را علیه همسایه جنوبی خود آغاز کرده. راهبرد مقاومت در این حوزه را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ واینکه مقاومت در این زمینه چه اقداماتی را باید انجام دهد؟**
ارتش ترکیه و حکومت اردوغان از خلأ امنیتی – سیاسی موجود سوءاستفاده می‌کند. آن‌ها در زمان نخست‌وزیری آقای العبادی وارد شدند. یادم هست آقای العبادی گفت ما ۴۸ ساعت به ارتش ترکیه اجازه می‌دهیم تا خارج شود و الا چنین و چنان می‌شود که هنوز «و الا» محقق نشده است!مقابله با ترکیه از جانب ارتش عراق با کمک الحشد الشعبی و اراده سیاسی ممکن است. ارتش ترکیه چون در سرزمین خودشان نیستند می‌ترسند ولی ارتباطات نه چندان مثبتی با کردها و به خصوص مسعود بارزانی دارند. اسرائیل هم حتماً در این مسئله حضور دارد. سپاه پایگاه آن‌ها را زد چون حضور اطلاعاتی و نظامی و جاسوسی در اربیل دارند و علیه مردم عراق و علیه جمهوری اسلامی کار می‌کنند. این یکی از نقاط ضعف ما در کردستان است. چرا که کردستان در دست آمریکا و به یک معنا در دست اسرائیل قرار دارد. حضور ترکیه به‌دلیل ادعای اردوغان است که می‌گوید طبق توافقی در سال ۱۹۲۳ موصل متعلق به ترکیه است و برای ۱۰۰ سال به عراق واگذار شده که سال آینده ۱۰۰ سال به پایان می‌رسد. حضور ترکیه در شمال عراق قطعاً با اجازه آمریکا و با حمایت اسرائیل و بلکه عربستان است.

مقابله با ترکیه مسئولیت حکومت مرکزی است.

پیش از حضور مقاومت، آقای الکاظمی و وزرای

مجلس نواب باید یک تصمیم شدید و جدی

برای اخراج ارتش ترکیه از عراق بگیرند. آینده هم

معلوم نیست. توافق رهبران شیعه برای

موصل در ۱۰ ژوئن و تکریت در ۱۱ ژوئن ادامه یافت. در واپسین ساعات شب ۱۰ ژوئن ۲۰۱۴ نیروهای داعش، پیرو پیشروی به‌شمال عراق، کنترل شهر موصل را به‌دست گرفتند.

حدود هزارو ۳۰۰ نیروی شبه‌نظامی و مسلح، کنترل مقرر دولتی استان نینوا را در دست گرفتند.

◀ **اصغریان – احمدی** | هفت سال پیش در چنین ایامی بود که الحشدالشعبی تشکیل شد؛ درست پس از آنکه شهر بزرگ موصل در شمال عراق در کمتر از چندروز به‌دست تکفیری‌های داعش افتاد.

در پی این اتفاق، مرجعیت عالی در عراق در واکنشی تاریخی

همچنین نیروهای داعش فرودگاه بین‌المللی موصل و بسیاری از پادگان‌ها و مقرهای دولتی را به تصرف خود درآوردند.

در پی این حمله ۵۰۰هزار نفر از ساکنان موصل، خانه‌های خود را ترک کردند.

نوری مالکی نخست‌وزیر عراق در پی این تجاوز

فتوای جهاد علیه تروریسم را صادر کرد و همین فتوای چندکلمه‌ای به تشکیل قوئ ترین نیروی نظامی مردمی عراق در طول تاریخ این کشور تبدیل شد. باوجود این سابقه در خشان حالا با فشار آمریکا و متحدانش سخن از انحلال الحشد در محافل عراق مطرح است و این سؤال جدی شده‌است که از نظر

همز مان با سالروز تشکیل الحشدالشعبی سید هاشم الحیدری در گفت‌وگو با قدس از ویژگی‌های این گروه می‌گوید

مدافعان امنیت عراق

گروه‌های مقاومت، مشکل پیش می‌آید. البته الحشد معصوم نیست! حتماً باید اصلاح شود اما اصلاح شدنش باید بر طبق منافع مردم عراق باشد نه منافع گروهی. برخی می‌خواهند اصلاح

شود اما به نفع خودشان باشد. پس استقلال الحشدالشعبی برای تثبیتش مهم است. البته انتخابات هم مهم است و اگر خدای نکرده نخست‌وزیری بیاید که نگاهش به آمریکا و اسرائیل و عربستان مثبت و به جبهه مقاومت منفی باشد، برای الحشد الشعبی خطر انحلال وجود خواهد داشت. الحشدالشعبی مانند سپاه نیست؛ سپاه در سایه نظام ولایت فقیه و نظام جمهوری اسلامی است. فرمانده کل قوا در ایران خود ولی فقیه است. پس هیچ نگرانی وجود ندارد. درست است که ما فرماندهان مخلص و واقعاً مجاهدی در الحشدالشعبی داریم ولی نتیجه انتخابات و انتخاب نخست‌وزیر بر الحشدالشعبی سایه می‌اندازد.

■ **علت تشکیل چارچوب هماهنگی (الاطار التنسيقی) چیست و با چه هدفی این کار انجام شده‌است؟**
در انتخابات قبلی وقتی آقایان وارد شدند متفرق بودند. سه لیست داشتند؛ فتح، حقوق و لیست دولت القانون. در نتیجه جریان صدر (التیار الصدري) پیروز شد. برخی تقلب را مطرح کردند اما در حقیقت مسئله این بود که مدیریت انتخابات تغییر کرده بود. قانون انتخابات جدید بود. در قانون جدید، استان‌ها به حوزه‌های کوچک تقسیم شدند. چون رهبران گروه‌ها و لیست‌ها خیلی به سازوکار جدید وارد نبودند و برعکس طیف مقابل آشناییب زیادی با قانون داشتند، این‌ها نمایندگان بیشتری را وارد انتخابات کردند. با اینکه مردم حامی مقاومت بیشتر بودند اما تعداد نامزدها برای مناطق کمتر بود و اختلافات هم تأثیر خودش را گذاشت. برعکس در لیست جریان صدر با اینکه مردم کمتر پای کار آمدند ولی چون متحد بودند و قانون جدید را بلد بودند نتیجه به این شکل بدست آمد.

چارچوب هماهنگی (الاطار التنسيقی) پس از انتخابات شکل گرفت و قبلاً به این معنا وجود نداشت. اگر قبل از انتخابات چارچوب هماهنگی با یک لیست وارد انتخابات می‌شد قطعاً نتیجه این نبود. شاخه سیاسی گروه‌های مقاومت بیشتر در لیست فتح و حقوق هستند. از آن طرف سید مقتدی صدر راجع به حکومت جدید نظر دارند و حکومت اقلیت سیاسی (نه مشارکت همگانی) را مطرح کرده‌اند. بقیه آقایان چارچوب هماهنگی، حکومت توافق سیاسی (به معنای مشارکت همه در حکومت) را مدنظر قرار داده‌اند. سید مقتدی و جریان صدر بحث ورود اکثریت را مطرح می‌کنند. اختلاف بن‌بست فعلاً در این جاست.

■ **مقاومت مردم عراق در مقابل استکبار به‌خصوص رژیم صهیونیستی ستودنی است، اینکه پارلمان عراق طرح جرم انگاری عادی‌سازی روابط با اسرائیل را تصویب کرد، نشان از مهم بودن این مسئله در افکار عمومی مردم و اهمیت آن برای جریانات مختلف است نقش مردم و جبهه**

خواستار عزم ملی مردم برای مقابله با نیروهای داعش شد.

داعش از اعضای خود خواسته بود پس از تسلط نیروهای خود بر شهر تکریت به سمت بغداد و کربلا پیش‌روی کنند. اتفاقی که انجام شد و داعش تا دروازه‌های بغداد رسید....

امنیتی و سیاسی وجود الحشدالشعبی چقدر لازم و ضروری است؟

برای پاسخ به این پرسش پای سخنان سید هاشم الحیدری معاون فرهنگی الحشدالشعبی و دبیر کل جنبش عهدالله نشسته‌ایم و نظر او را جویا شده‌ایم.

مقاومت را در این نوع حرکت‌ها چطور ارزیابی می‌کنید؟

مردم عراق درباره فلسطین نظر خوبی دارند حتی در زمان صدام هم این‌طور بود که صدام ادعا می‌کرد من چند موشک به اسرائیل زده‌ام. اگرچه این اقدام خیلی جدی نبود. چون صدام سرباز اسرائیل و آمریکا در منطقه بود. جنگ تحمیلی در مقابل نظام جمهوری اسلامی در واقع یک جنگ جهانی علیه ایران بود و صدام سرباز آمریکا و اسرائیل و عربستان بود. اکثر مردم عراق خیلی دنبال فلسطین و آزادی فلسطین نیستند. فرهنگ آزادی فلسطین به این معنا که امام خمینی مطرح کردند، نبود. درست است آیت‌الله سیستانی چند پیام صادر کرده‌اند اما به‌دلیل جنگ نرم، بحث فلسطین خیلی در عراق داغ نیست. روز قدس راهپیمایی عظیم خیلی اتفاق نمی‌افتد. در حد چند هزار نفر است که حالت مردمی ندارد بیشتر گروه‌های مقاومت پای کارند. فرهنگ فلسطین وجود ندارد چون مشکلات مادی هم زیاد است. تا پیش از این که صدام بود و او خود یکی از مشکلات اصلی مردم عراق بود، اما غیر از او جنگ، قضیه کویت، انتفاضه، تحریم اقتصادی آمریکا علیه مردم و بعد از نابودی صدام نیز تکفیری‌ها و القاعده، بلا تکلیفی حکومت و مشکلات مربوط به برق و فشار اقتصادی، همه این‌ها دست‌به‌دست هم داده‌اند تا مسئله فلسطین در عراق در حاشیه قرار بگیرد....

بنابراین باید گفت قانون جرم‌انگاری عادی‌سازی روابط با اسرائیل یا تطبیع، خوب و مثبت است اما خلأهایی نیز در این قانون وجود دارد. ما البته یک قانون دیگری هم داریم به نام «اخراج آمریکا از منطقه» که پس از چند روز از شهادت حاج قاسم و ابومهدی المهندس تصویب شد. هرچند می‌بینیم که هنوز اجرا نشده‌است. درست است که قانون تجریم التطبیع (جرم‌انگاری) خوب است اما قانون قبلی اجرا نشده‌است. اگر این هم مثل قانون قبلی باشد، بی‌فایده‌است. ثانیاً خلأهایی در این قانون وجود دارد. یعنی می‌توان این قانون را دور زد. این قانون باید تبدیل به فرهنگ شود. مسئله فلسطین هم باید فرهنگ‌سازی شود. ناتوی فرهنگی آمریکا در عراق بسیار قوی است. مهم‌تر از قانون این اسم که خود مردم باید قبول کنند بحث فلسطین مهم است. من گاهی مسئله فلسطین را با مهدویت مطرح می‌کنم که حضرت وقتی ظهور کنند از مکه به مدینه و عراق حرکت و در آخرین ایستگاه در فلسطین و مسجدالاقصی نماز می‌خوانند و حضرت عیسی (ع) دوباره نازل می‌شوند و نماز را پشت سر امام مهدی (عج) می‌خوانند و بدین وسیله از طریق حضرت عیسی(ع) مسیحیت وارد مهدویت می‌شوند. اعلام پیروزی حضرت مهدی(عج) انگار از فلسطین است. مسئله فلسطین مسئله اعتقادی و نه فقط سیاسی است. قانون تجریم خوب است اما فرهنگ‌سازی می‌خواهد، نظارت می‌خواهد و فشار مردمی و فرهنگی هم می‌خواهد.

نیاز به

الحشدالشعبی

هنوز

وجود دارد

گفته می‌شود

نخست‌وزیر و برخی

مسئولان ارشد با

آمریکا مر تبط اند

و این یعنی ضعف

امنیتی هنوز وجود

دارد. دولت، منتخب

مستقیم مردم

نیست، بلکه پس از

کناره‌گیری عادل

عبدالمهدی به‌شکل

توافقی روی کار آمد.

پس از انتخابات هم

گروه‌های سیاسی

هنوز به توافق

نرسیده‌اند. همه

این شرایط به ضعف

وضع امنیتی منجر

شده‌است. پس نیاز

به الحشدالشعبی

برای بهبود وضع

امنیتی عراق هنوز

وجود دارد.

گفت‌وگوی ویژه

ش

برش

مقابله

با ترکیه

وظیفه

حکومت

مرکزی

مقابله با ترکیه

مسئولیت حکومت

مرکزی است. پیش

از حضور مقاومت،

آقای الکاظمی و وزرای

مجلس نواب باید یک

تصمیم شدید و جدی

برای اخراج ارتش ترکیه

از عراق بگیرند. آینده

هم معلوم نیست.

توافق رهبران شیعه

برای حکومت آینده

مهم است؛ باید

حداقل حکومت ملی

(نمی‌گوییم اسلامی)

برقرار شود و این

پرونده حل شود.

